

det er dog vist meget tvivlsomt, om man vil tage en Beslutning, som gaaer alle de afgivne Erklæringer imod. Det forekommer mig derfor, at det Forslag, som af 5 andre Medlemmer tilligemed mig er stillet, er et meget moderat Forslag, (Hør!) som kun gaaer ud paa at bringe Lighed tilveie, og, da denne Lighed ikke ganske kan gennemføres, idet man har tillagt den ene Side af Valgerne et større Antal Valg ligeoverfor den Deel af Valgerne, som henhører til de større Landeendomsbesiddere, saa skønner jeg ikke, at der i denne Begjæring er Noget som helst, som kan henses til at ville gaae nogen Anden i Communen eller Sognet for nær. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Forslaget til det høitærede Things Afgjørelse.

Ordføreren: Jeg maa være den ærede 3die Rigsdagsmand for 6te Kreds (Orholm) meget forbunden, fordi han har berørt adskillige af mine tidligere Ytringer i denne Sag og derved givet Leilighed til, at jeg kan faae dem nærmere bestemte. Han har berørt, hvad jeg tidligere tillod mig at ytre om blandede Principer, og han har havt den Godhed at indrømme, at i Henseende til Spørgsmaalet om Sogneforstanderskaberne forekom det ham, at der var taget Hensyn til, hvad jeg i saa Henseende havde yttret. Men han mener derhos, at det ikke gjælder med Hensyn til Amtsraadet. Efterat imidlertid den høitærede Minister senere har havt Ordet, er det vel egentlig overflødig, at jeg endnu engang kommer til at nævne og berøre, at der virkelig ogsaa der er gjort Noget, og det ikke saa Lidet, for den conservative Retning, at navnlig den 6, hvis Overvægt man er saa bange for, jo udgaae af indirecte Valg, og at der derhos er en Valgbarhedsrensning, — jeg skal strax komme tilbage til Ordet „skjult“ eller „dulgt“, — at der er en Valgbarhedsrensning ligesom skjult tilføede i Loven, idet det ikke er Enhvers Leilighed, paa egen Bekostning at reise fra og til Amtsraadets Forhandlingssted og opoffre Dage paa sin Virksomhed der og Dage paa sin Virksomhed hjemme i samme Retning. — Naar den samme ærede Rigsdagsmand dernæst meente, at det var smukkere, hvad jeg tidligere havde talt om, at man skulde

see Sandheden frit under Dinene, end hvad jeg idag har berørt om, at Noget kunde ligesom dølge sig i en Lov, saa troer jeg, at han gjør mig Uret. Der er aldeles ingen Modsigelse mellem disse to Ytringer fra min Side. Jeg mener nemlig, at det er ikke i snerreste Maade enten Udvalgets eller min eller vel Nogets Hensigt at dølge, at Loven er bestemt til at sikre to modsatte Bevægelser deres Ret. Men jeg mener, at, medens vi vedgaae dette ganske aabenbart, medens maaskee Ingen tiere end jeg ligesom har udtalt og vedgaaet, at jeg taler snart for Noget, der nærmest skal sikre den conservative Stræben, snart den frie Bevægelses-Retning sin Indflydelse, saa er det noget ganske Andet med Loven som saadan, saa at enhver Lov maa ansees for uheldig, hvor man kan paapege en § 3 eller en § 7 eller en hvilken som helst anden og sige: der staaer hele det Conservative; og en eller to andre Paragrapher og sige: der er det Bevæggelige. Jeg mener, at det, at begge Principer dølge sig i Loven, at de ligesom omslynge hinanden, saa at det er saare vanskeligt uden efter en lang og alvorlig Betragtning af Loven og af, hvorledes dens Bestemmelser gjøre sig gjældende i de givne Forhold, at sige, hvori det egentlig stikker, at den virker saa stærkt konservativt eller saa stærkt begunstigende det bevæggelige Moment, — jeg mener, at det er en virkelig Fordeel ved Loven. Og jeg tør sige, at det ikke hænger sammen med nogen Tanke om ikke at see Sandheden dristigt under Dinene i denne, som i enhver Sag. — Naar det af den ærede 4de kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Blekingberg) og ligeledes af den ærede 1ste Rigsdagsmand for 8de Kreds (Funder), er blevet udhævet, at her var nu engang en Tvedeling eller en Loddeling, og at, hvorledes det end forholdt sig dermed, saa stete der, naar det engang var saaledes, den ene Side allfor stor Uret ved at stilles 3 imod 6, saa maa jeg bede om Tilladelse til endnu engang at gentage, hvad jeg oftere har havt Leilighed til at gaae ind paa, at her er ingen Tvedeling, men en Tredeling, og det i flere Henseender. Her er for det Første en Tredeling i den Henseende, at Sogneforstanderskaberne udgaae fra en dobbelt Art af Valg, og at der altsaa for